

Egri Dávid
A kisváros rémálmába

Istenem bocsátsd meg amit nap mint nap teszek
Az összes ház ablakába engedély nélkül belesek
És még mennyire szörnyű, amit látok
Koldus gyermek romos hajlékba suttogja: nagyon fázok
Eközben mögöttem egy újabb rablás szemtanúja vagyok
És mintha mi sem történne elmennek mellettük a nagyok
Mik ezek a szagok? Hullákat dobálnak megint a Dunai habok
Minden embernek megpróbáltatások a napok
Édesapa kimegy külföldre kenyere legyen a családnak
Eközben omlik a vakolata a lakásnak
Édesanya egyedül neveli a három emberpalánták
A sok stressz miatt végig kell nézni egy anya halálát
A legkisebbik lurkó elfojtja bánatát egy játék mackóval
A fején bepárasodott nejlon zacskóval
A középső drogozik, a legnagyobb dolgozik
Végül a házfő külföldön maradt és jókedvűen golfozik
Nem bírom ezt a látványt inkább haza sétálok
Az úton a sok történésen mélázok
Nincs egyenlő, vannak gazdagok és szegények
Vannak, akik boldogok és remélnek
De vannak azok, akik csak sínylődnek és nem élnek